

UN VIATGE EN EL TEMPS

Vosaltres pensàreu que en el futur tot serà més tecnològic però no, potser que no siga així. Tinc una història que comptar-vos que vos sorprendrà.

Tot va començar fa molts anys amb una xiqueta que s'anomenava Max, quan tenia 7 anys i va sentir curiositat pel futur. Era Nadal, el moment ideal perquè es complira el seu desig. Va ser en aquell moment quan per primera vegada va demanar al pare Noel el seu regal favorit: una màquina del temps però només li va portar un puzzle. Tots els anys sempre li demanava el mateix però mai li feia cas, com a màxim li portava una maqueta o joguets xicotets basats en màquines del temps

Sabeu per què Max sempre ha volgut tindre una màquina del temps? Perquè ella somiava amb un futur més tecnològic i volia saber si li agradaria viure així.

Este nadal Max ha tornat a escriure la seua carta demanant el seu regal i per a la seua sorpresa, pel seu 18 aniversari, pare Noel li ha deixat una màquina del temps. Per fi Max podria viatjar en el temps!

Esteu preparats per a tot el que ens espera, allà anem!

Max es va ficar en la màquina i va polsar l'any 2050. Es movia molt i ella va acabar marejant-se. Va tardar a arribar 5 segons però el viatge li va paréixer de 5 hores i per fi va arribar. Ja estava pròxima a complir el seu desig de tantíssims anys. Tot des de la màquina pareixia tindre bona pinta, no podia esperar més i va eixir a explorar. Era increïble! Tot era molt digital però havia evolucionat tan ràpid la tecnologia que ja no era possible reciclar tot el que ja no usaven i l'aire començava a faltar. Preocupada va tornar a la màquina i va polsar l'any 3000 per a veure el que ocurriria en els anys següents amb el descontrolat desenrotllament de la tecnologia i el medi ambient.

Una altra vegada de volta al mareig!. Este viatge li va paréixer etern però a penes va durar 3 segons més que l'anterior; encara que és cert que el moviment era molt més fort. A l'arribar es va prendre un temps per a eixir a explorar perquè, esta vegada, les vistes des de la màquina no eren molt agradables. Va respirar fondo i va eixir. Quin horror! , va dir. Estava tot fosc, a penes hi havia gent i tots anaven amb màscares perquè era impossible respirar sense elles. Max va tornar corrent a la màquina per a no ofegar-se. I es va posar a plorar. Tot un univers destruït per la tecnologia!

Així que com no podia suportar tanta destrucció, va posar la màquina del temps en marxa i va pulsar l'any 2020 (el present) per a tornar al seu llar i sabent el que passaria, poder ajudar a canviar el futur.

Arribe i va sospirar: Per fi a casa! Aleshores va ser quan va despertar i va pensar que encara que tot açò en realitat ha sigut només un somni estem obligats a fer tot lo que siga possible perquè nostre futur siga diferent i no desitjar tanta tecnologia, només aquella que siga necessària i es puga reciclar. Hem de preocupar-nos encara més per este planeta, és la nostra missió més immediata.

FI

